

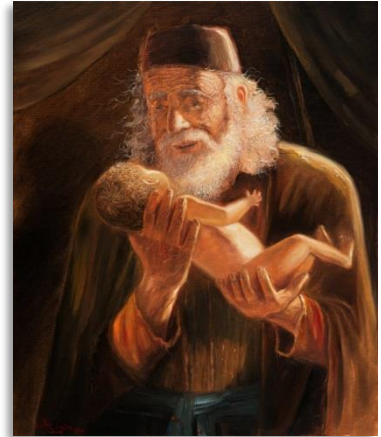
Ock-Soo Park

lelkész prédikációja

Nincs olyan ember, akinek kezdettől fogva lett volna hite

Hogy hitet tanulhassunk, a Biblia megmutatja nekünk a tényt, mely szerint az olyan hittel élő embereknek sem volt kezdettől fogva hitük, mint Ábrahám és Mózes. Valamint pontosan elmagyarázza és bemutatja annak hátterét, hogy ők miként nyertek hitet.

Mózes I. könyvének 17. fejezete bemutatja, hogy miként nyert hitet Ábrahám, a 18. fejezet pedig bemutatja, hogy miként nyert hitet Sára... E folyamat bemutatása által megtanítja nekünk, – akik pontosan olyan emberek vagyunk, mint Ábrahám és Sára volt, akik hit nélkül csak a helyzetre tekintettek – hogy Isten Igéjét befogadva, mi módon nyerhetünk hitet.



A hit atyja, Ábrahám

Mózes I. könyve 17. fejezetében Isten megjelent Ábrahámnak, és így szólt:

„A te feleségednek nevét ne nevezd Szárainak, mert Sára az ő neve. És megáldom őt, és fiat is adok ő tőle néked, és megáldom, hogy legyen népekké, nemzetek királyai származzanak ő tőle.”

Ábrahám nevetett. Hiszen ő már 99 éves volt, Sára pedig 89 éves. Számukra elképzelhetetlen volt, hogy fiuk szülessen, minden szempontból lehetetlennek tűnt. Ábrahám túl öreg volt, Sára méhe pedig rég elhalt. Ezért Ábrahám azt gondolta magában: *‘Vajon 100 esztendő embernek lesz-e gyermeke? Avagy Sára 90 esztendő lévén szülhet-e?’* – majd azt mondta Istennek:

„Vajha Ismael élne te előtted.”

Mivel Ádám óta, hosszú időn keresztül a Sátán uralkodása alatt éltünk, így a mi gondolatunk és Isten Igéje merőben különböznek egymástól. Ez nem csak Ábrahámra, és a Bibliában szereplő emberekre vonatkozik, hanem ránk is, mai emberekre. Ha Isten Igéjét csak fél füllel hallgatjuk, nagyon jónak hallatszik. De ha valóban oda állnánk az Ige elé, akkor mi is

felismerhetnénk ezt a tényt. Hogy ne élhessünk Istenben való hittel, a Sátán a gondolatainkat és elképzeléseinket Isten Igéjéhez képest éppen az ellenkező irányba vezette. Ha tehát Isten Igéjét felületesen hallgatjuk, nagyon jónak látszik, de amikor ténylegesen is megpróbálunk az Igében való hittel élni, azonnal kiderül, hogy az Ige teljesen eltér a mi emberi gondolatainktól. 'Hogy szülhetne gyermeket egy öregasszony? Csak egy fiatal és egészséges nő képes gyermeket szülni.' A köztudatban ez egy normális gondolat, hiszen ez a történet valóban érthetetlen.

Nos, amikor Isten a hit emberét vezeti, nem akarja, hogy ez az ember magában bízson, és a saját tudása és tapasztalata alapján munkálkodjon, hanem azt szeretné, hogy a mindenható Istenben bízson, és Isten ereje szerint gondolkodjon, munkálkodjon. A mi gondolatunk, tapasztalatunk és tudásunk szempontjából a következő gondolat teljesen természetes: 'Hogy szülhetne gyermeket egy vén öregasszony, akinek már sem esélye, sem ereje nincs a szüléshez?' De éppen egy ilyen gondolat miatt tartjuk lehetetlennek Isten szavát. Pedig a mindenható Istennek, aki feltámasztja a halottat, és a köveket is képes Ábrahám utódaivá tenni – egy ilyen dolog nem jelent gondot. Istennek az sem lehetetlen, hogy feltámasszon egy halottat, és gyermeket adjon neki.

Ne csak a lehetséges dolgokban higgy

Amennyiben emberi módon, Istennel való kapcsolat nélkül, Istentől távol élünk, úgy nincs más választásunk, kénytelenek vagyunk a saját tudásunk, tapasztalatunk és lehetőségeink szerint gondolkodni. Amikor az emberi gondolat világát szeretnénk felcserélni az Istenben való hit világával, mindig veszélyesnek, vakmerőnek, sőt nehéznek és lehetetlennek tűnik számunkra. Ilyenkor tévovázunk, hogy megtegyük e, vagy sem, hiszen Isten Igéjén kívül nincs semmink, ami kézzel fogható lenne. Ahhoz, hogy Isten használni tudja a saját embereit, és velük együtt munkálkodjon, először bennük kell munkálkodnia. Olyan hitben élő emberekké akarja változtatni őket, hogy ne csak az emberileg lehetséges dolgokban higgyenek, hanem a lehetetlenekben is, melyeket Isten mondott. Azoknak a hitben élő embereknek, akiket Isten ereje megragadott, és Isten kegyelmében részesültek, kivétel nélkül olyanná változott a szívük, hogy jobban bíztak Isten Igéjében, mint a saját látásukban, tapasztalatukban és tudásukban. Isten ma is csak azért munkálkodik, hogy minden embert hitben élő emberré tegyen. Amikor

Isten munkálkodni kezd, az emberek – akik csatlakoznak ehhez a munkálkodáshoz – eleinte mindig meglepődnek, ezért akaratlanul is úgy reagálnak, mint Ábrahám:

„Ez lehetetlen, nem igaz!”

A hitbe való átmenetel folyamata

Ábrahám nevetett, amikor Isten azt mondta: „A te feleséged, Sára, gyermeket fog szülni.” – ugyanis a saját tapasztalata és elképzelése alapján hallgatta Istent. Ő pontosan tudta, hogy egy öregasszony nem képes gyereket szülni, ezért egyszerűen csak nevetetni tudott. De mit írt Pál a Rómaiakhoz írt levelének 4. fejezetében?

„Aki reménység ellenére reménykedve hitte...” (Róm.4,18)

És mit írt még?

„És hitében erős lévén, nem gondolt az ő már elhalt testére, mintegy százesztendőös lévén, sem Sárának elhalt méhére, az Istennek ígéretében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek és teljesen elhitte, hogy a mit ő ígért, meg is cselekedheti.” (Róm. 4, 19-21)

Amikor Isten Ábrahámhoz szólt – „A feleséged, Sára, gyermeket fog szülni.” – Ábrahám az eddigi tudása, tapasztalata és lehetőségei alapján úgy gondolta: 'Sára már nem tud gyermeket szülni.' A Rómaiakhoz írt levél 4. fejezete azt mondja, hogy – bár Ábrahám teljesen tisztában volt vele, hogy ő és a felesége, Sára, már nem képesek gyermeket szülni – ennek ellenére nem kételkedett, hanem hitt Isten ígéretében. Isten a Bibliában részletesen és érthetően magyarázza azt a folyamatot, amikor Isten Igéje behatolt Ábrahám szívébe, legyőzte Ábrahám tudását, tapasztalatát és módját, majd uralkodni kezdett a szívében. Isten azt mondta Ábrahámnak: „A feleséged, Sára gyermeket fog szülni.” Ábrahám leborulva nevetett. Ám ekkor Isten újra szólt Ábrahám szívéhez:

„Kétség nélkül a te feleséged, Sára szül néked fiát, és nevezed annak nevét Izsáknak. És megerősítem az én szövetségemet ő vele örökkévaló szövetségül az ő magvának ő utána.” (Móz.I. 17, 19)

Isten a Bibliában több helyen is részletesen ír arról a folyamatról, amikor egy olyan ember, akinek nem volt hite, végül hitet kapott. Fontos megjegyeznünk, hogy miért ír róla.

Isten, aki Ábrahám szívében munkálkodott, a mi szívünkben is munkálkodni szeretne. Isten munkájának köszönhetően, Ábrahám olyan hittel élő emberré vált, aki hátat tudott fordítani

addigi tudásának és tapasztalatának, helyette Isten ígéretében kezdett bízni. Hasonlóképpen, minket is olyan emberré szeretne tenni, akik a tudás és tapasztalat alapján vezetett életüket Isten Igéjében való hitre cserélik. Isten Igéje és Ábrahám gondolata szemben álltak, sőt harcoltak egymással. Mivel Ábrahám eleinte jobbnak ítélte a saját gondolatát, képtelen volt elfogadni Isten Igéjét. Ám – ami ebben az esetben a legfontosabb – Isten újra szólt hozzá:

„Kétség nélkül a te feleséged, Sára szül néked fiat, és nevezd annak nevét Izsáknak.”

Nem hagyta, hogy Ábrahám továbbra is azt gondolja: 'Sára nem képes gyereket szülni.' Mivel Ábrahám szíve ilyen állapotban volt – 'Én már öreg vagyok, Sára is megöregedett, biztosan nem tud gyermeket szülni.' – Isten Igéje ismét a szívébe hatolt, így legyőzte minden gondolatát. Ábrahám eleinte megvetette Isten Igéjét. De Isten Igéje újra a szívébe jutott, így legyőzte Ábrahám gondolatát.

„Nem! Kétség nélkül tudsz gyermeket szülni.”

„A fiad neve Izsák legyen!”

Ezt az Igét hallva, Ábrahám szíve megváltozott. Azt gondolta: 'Emberi szemmel nézve valóban nem tudok gyermeket nemzeni, de ha Isten munkálkodik, akkor fiam születhet.' Ábrahám szívében Isten Igéjében való hit alakult ki. Az ilyen módon kialakult hit által Isten erőt adott Ábrahámnak, és gyermeket nemzett általa.

Nincs olyan ember, akinek kezdettől fogva lenne hite. Ahogyan a hit atyja, Ábrahám ilyen volt, mi is éppen ilyenek vagyunk. Ezért támad oly sok bonyodalom abban a folyamatban, amikor hátat fordítva a saját gondolatunknak, a szívünk Istenben kezd bízni. Hiszen a mi gondolataink és Isten Igéje között hatalmas különbség van. Ám a bonyodalom még nem jelenti a folyamat végét, hiszen azon túl újra megjelenik Isten Igéje. Ez az Ige legyőzi a gondolatainkat, és a szívünket magához erősíti. Ebben a pillanatban a hitünk átalakul, és Isten munkálkodni kezd.

Sárának is

A Zsidókhoz írt levél 11. fejezetének 11. verse a következőt mondta:

„Hit által nyert erőt Sára is az ő méhében való fogadásra, és életkora ellenére szült, minthogy húnek tartotta azt, a ki az ígéretet tette.”

Pál a Rómabeliekhez írt levél 4. fejezetének 18. versében ezt mondja:

„Aki reménység ellenére reménykedve hitte.”

Amennyiben megnézzük ezt a két Igét, máris azt hihetnénk, hogy Ábrahámnak és Sárának csodálatosan nagy hite volt. De térjünk vissza Mózes I. könyvéhez. Itt azt láthatjuk, hogy Ábrahámnak és Sárának nem volt mindig hite. Sára pontosan olyan volt, mint Ábrahám. Amikor a gondolata ütközött Isten Igéjével, nevetett. De amikor Isten újra szólt hozzá, befogadta, és hitet nyert. Mózes I. könyvének 18. fejezetében azt olvashatjuk, hogy Isten Ábrahámhoz ment, és beszélgetett vele:

„Hol van Sára, a te feleséged?”

„Ímhol van a sátorban.”

„Esztendőre ilyenkor bizonytal megterek hozzád, és ímé akkor a te feleségednek, Sárának fia lesz.”

Ezt a beszélgetést az öreg és szülésre képtelen Sára kihallgatta a sátor ajtaja mögött. Magában ő is úgy nevetett, és szólt, mint Ábrahám: *‘Vénségemre lenne é gyönyörűségem? Meg az én uram is öreg!’* Amikor Ábrahám hallotta Isten Igéjét, szembe állította vele a saját gondolatát. Isten Igéjét hallva tehát, Sárának is támadt saját gondolata, amit szintén szembe állított Isten gondolatával.

„Vénségemre lenne é gyönyörűségem? Meg az én uram is öreg.”

Sára gondolata kétségkívül emberi gondolat volt. Amennyiben Isten ebben az állapotban hagyta volna, úgy továbbra is így vallott volna. ‘Noha Isten mondta, én mégsem tudok gyermeket szülni. Nagyon öreg vagyok már.’ De Isten itt nem hagyta el őt, hanem újra szólt hozzá:

„Miért nevetett Sára, ezt mondván: Vajon csakugyan szülhetek é, holott én megvénhedtem? Avagy az Úrnak lehetetlen é valami? Annak idején esztendőre ilyenkor visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának.” (Móz.I 18,13-14)

Sára ekkor félelmében azt hazudta:

„Nem nevettem én.”

Isten pedig így válaszolt neki:

„Nem úgy van, mert bizony nevettél.”

E szavak segítségével megsemmisítette a gondolatot Sára szívében: *‘Vénségemre lenne é gyönyörűségem? Meg az én uram is öreg!’* Végül Sára szívében megszületett a következő gondolat: *‘Hát persze! Igaz, hogy öreg vagyok, és az Uram is öreg, de ha Isten munkálkodik, akkor én is szülhetek egy fiút. Isten fiút ad nekem. Most már én is tudok gyermeket szülni.’*

Hogy hitet tanulhassunk, a Biblia megmutatja nekünk a tényt, mely szerint az olyan hittel élő embereknek sem volt kezdettől fogva hitük, mint Ábrahám és Mózes. Valamint pontosan elmagyarázza és bemutatja annak hátterét, hogy ők miként nyertek hitet. Mózes I. könyvének 17. fejezete bemutatja, hogy miként nyert hitet Ábrahám, a 18. fejezet pedig bemutatja, hogy miként nyert hitet Sára... E folyamat bemutatása által megtanítja nekünk, – akik pontosan olyan emberek vagyunk, mint Ábrahám és Sára volt, akik hit nélkül csak a helyzetre tekintettek – hogy Isten Igéjét befogadva, mi módon nyerhetünk hitet.

Én is pontosan olyan vagyok, mint Ábrahám és Sára volt. Amikor szembekerültem Isten Igéjével, ami a helyzetemhez képest annyira más volt, gyakran támadt belőlem ilyen gondolat: 'Vajon ez lehetséges? Ez lehetetlen.' Amennyiben Isten ebben az állapotban hagyott volna, úgy nem lett volna más választásom, továbbra is így gondoltam volna: 'Nekem nem lehet, nekem nem megy.' De Isten Igéje a szívembe hatolt, legyőzte ezt a gondolatot, és hitet adott nekem. Attól kezdve Isten szíve élni és munkálkodni kezdett bennem.

A 38 éve betegnek is

János Evangéliumának 5. fejezetében olvashatjuk a 38 éve beteg ember történetét. Noha ez a történet nincs olyan részletesen megírva, mint Ábrahám története, de Jézus és a 38 éve beteg párbeszédét elmondja.

„Akarsz-e meggyógyulni?”

„Uram, nincs emberem, hogy amikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba, és mire én odaérek, más lép be előttem.”

„Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat és járj.”

A 38 éve beteg természetesen gondolhatta volna magában: 'Ez lehetetlen. Ha fel tudtam volna venni az ágyamat, és járni tudtam volna, ugyan miért feküdnék most is itt?' Ugyanis nagyon hosszú ideje csak feküdni tudott. Bár mindenképp megpróbált felállni, nem sikerült. Amennyiben a gondolata – 'Ez lehetetlen, én nem tudok felállni.' – eluralta volna a szívét, úgy továbbra is fekve maradt volna, és meg sem próbált volna felállni. A lényeg az, hogy a 38 éve beteg – hallva Jézus szavát, mely teljesen különbözött az ő gondolatától – hittel próbálta a testét mozdítani, hogy sikerüljön felállnia. Amikor hit költözött a szívébe, csodálatos dolog történt vele. Felállt, felvette az ágyát és járt.

Isten szeretne bennünket hittel vezetni, hogy ne a saját tudásunk, lehetőségeink és tapasztalataink alapján éljünk, hanem Isten Igéjében való hittel. Ugyanis, ha a saját tapasztalataink és lehetőségeink szerint élünk, akkor a gondolatink soha nem jutnak el a képességeinken túl való világba. Istennek sokkal nagyobb az ereje, mint a mi tudásunk és tapasztalatunk. Ő azon túl is tud munkálkodni. Ahhoz, hogy ezt megtehesse, először eggyé kell válni a mi szívünknek az Ő szívével. Isten az Igéje által munkálkodik, hogy a szívünket eggyé tegye az Ő szívével. Amikor a szívünkbe olyan gondolat támad: 'Nem lehet, nem megy.' – Isten Igéje újra a szívünkbe jön, és legyőzi ezt a gondolatot. Így Isten Igéje letelepedik a szívünkbe, a hit kialakul, és Isten munkálkodni kezd.

Mózesnek is

Ha megnézzük Mózes esetét, sokkal érdekesebb dolgot fogunk találni, mint Ábrahám és Sára esetében. Isten azt mondta Ábrahámnak:

„Kétség nélkül a te feleséged, Sára szül néked fiat.” Ábrahám eleinte ezzel a gondolatával szállt szembe Isten Igéjével. 'Hogyan nemzhetne egy százéves ember? Sára is 90 éves, ugyan, hogy is szülhetne?' Majd Isten újra elmondta Ábrahámnak, amit korábban mondott. Ábrahám szíve így eltöretett, és a hit felé hajlott.

De Mózes esetében másképp történt. Mózes ennél sokkal több gondolattal szállt szembe Istennel. Amikor Isten Mózessel a pusztában a csipkebokornál találkozott, és azt mondta neki:

„Most azért eredj, elküldelek téged a Faraóhoz, és hozd ki az én népemet, az Izráel fiait Égyiptomból.” (Móz.II. 3,10) – Mózes továbbra is a saját gondolatát hajtogatta:

„Kérlek Uram! Nem vagyok én ékesen szóló, sem tegnaptól, sem tegnap előttől fogva, sem azóta, hogy szólottál a te szolgálóddal, mert én nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok.” (Móz.II. 4, 10)

„Kérlek Uram! Csak küldd, a kit küldeni akarsz.” (Móz.II. 4, 13)

Mózes egyre-másra elutasította Istent. Isten viszont vezette Mózest, hogy beteljesíthesse általa a tervét. Nem hagyta ebben az állapotban, tovább mondta neki.

„Én veled leszek, én küldelek téged.”

Isten azért küzdött vele, hogy Mózes végül engedelmeskedjen Isten Igéjének, és kezében a botjával, lemehessen Egyiptomba.

Mózes sokkal többször utasította el Isten Igéjét, mint Ábrahám, végül mégis Isten győzött. Így Mózes által elvégezhetette az Ő nagy és nemes munkáját. Amennyiben az eddig szerzett tudásunk és tapasztalatunk alapján nézünk Isten Igéjére – ahogyan Ábrahám és Sára, ill. Mózes esetében is láthatjuk – úgy Isten Igéje lehetetlennek és helytelennek látszik. Ilyenkor Isten Igéje ismét a szívünkbe jön, és legyőzi a gondolatainkat, így megszületik bennünk a hit:

’Igen! Az ember számára lehetetlen, de a mindenható Isten számára nincs lehetetlen. Miért ne tudná megtenni ezt a dolgot?’ Az eddig magunkban tartott gondolatokat Isten Igéje megtöri és elpusztítja. Így a szívünkben nem a saját gondolatunk fog szilárdan állni, hanem Isten Igéje. Abban a pillanatban hit alakul ki a szívünkben.

Az Új Szövetség idejében ugyanilyen dolgok történtek. Jézus munkálkodásakor az emberek szívében mindig lejátszódott ez a folyamat. Bár a Biblia nem írja le olyan részletesen, mint Ábrahám és Sára esetében, de abban a tényben biztosak lehetünk, hogy amikor Isten Igéje ezen a folyamaton keresztül legyőzte az emberek gondolatát, majd a szívük királyi székébe ült, akkor Isten munkálkodni kezdett.

Bárcinek lehetséges

Amikor Jézus látta a tíz leprást, még leprások voltak, Jézus mégis azt mondta nekik:

„Elmenvén, mutassátok meg magatokat a papoknak.”

Ők egész biztos arra gondoltak: ’Jaj, hogy mehetnénk megmutatni magunkat ilyen állapotban?’ De mégsem a saját állapotukat nézték, hanem az Úr szavában bízva, elindultak. Útközben pedig láthatták a saját gyógyulásukat.

Isten munkálkodása nem a mi bizonytalan, erőltetett imádságainkra épül, hanem Isten Igéjében való hitből történik. Nos, amikor szeretnénk befogadni Isten Igéjét, gyakran tapasztalhatjuk, hogy a gondolatunk megakadályoz benne, hiszen a mi gondolatunk és Isten Igéje teljesen más. Amíg Isten Igéje ilyen módon akadályba ütközik, addig Isten nem tud munkálkodni az emberben. De ha Isten Igéje a szívünkbe jut, és legyőzi a gondolatunkat, akkor mi is hitben élő emberek lehetünk, mint Ábrahám, Sára és Mózes. Hiszen a mi gondolatunk meghal, Isten Igéje pedig a szívünkben él. Mi hittal felállunk, Isten pedig erősen tud munkálkodni bennünk. Ezért magyarázta a Biblia olyan részletesen azt a folyamatot, hogy miként nyert hitet Ábrahám, ill. miként nyert hitet Mózes.

Amikor az Új Szövetségben egy-egy ember hitet nyert, az általa történő munkálkodás részletesen megíratott. Manapság, a mi időnkben is ugyanígy történik. Isten Igéjének olvasása közben a bennünk lévő gondolat és tudás Isten Igéjével mindig szemben áll. Emiatt homályos és bizonytalan állapotban élünk. Sem Isten Igéjéhez nem hajlunk, sem a saját gondolatunkhoz. Ezért nem tud Isten munkálkodni. Pedig teljesen mindegy, hogy mi mit gondolunk, mert ha Isten Igéje a szívünkbe jön és legyőzi a gondolatunkat, akkor szilárdan meg is áll a szívünkben. Attól fogva Isten erőteljesen munkálkodik bennünk. A gondolatunk és Isten szíve folyton más. Amennyiben ragaszkodunk ehhez a más képhez, úgy Isten nem tud munkálkodni. De ha egy napon Isten Igéje a szívünkbe költözik, és legyőzi a gondolatainkat, a szívünk és Isten Igéje egy lesz. Attól a pillanattól fogva Isten munkálkodni fog bennünk.

Mintha Ábrahám és Mózes manapság élne

A hit pontosan ilyen módon alakul ki. Ábrahám szívét, Mózes szívét és sok hitben élő ember szívét is ilyen módon vezette Isten, az önmagában bízó ember gondolatvilágából az Istenben való hit világába. Isten manapság továbbra is ugyanúgy szól hozzánk, hogy az általunk jól ismert gondolatvilágból az Istenben való hit világába vezessen. Ezért azt kívánom, hogy Isten Igéjét ne csak egyszer hallgassák meg. Ha meghallgatták, de Önöknek más gondolat van a szívükben, akkor nézzék meg újra azt az Igét. Ha Isten Igéje legyőzi a gondolatunkat és letelepedik a szívünkben, akkor Isten kezében tartva mi, ma élő emberek Isten szolgálaként éppen olyan csodálatos munkát végezhetünk, mint Ábrahám, Mózes és Pál apostol.